

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Friburgensium in eum Caritas & Veneratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

fectam Evangelici operarij formam ex institutis nostris exequitur; se ipse nobis nec sentiēs expressum reliquit. Deplorabat interim successum Calvinianæ pestis omnibus circa locis: nec solum inductos in fraudem simplices, sed ipsos etiam corruptores, ac circūscriptores miserabatur. Et quoniam inter omnes eminebat Antonij Sadeclis astuta procacia, quem electum sane Organum Satanæ vocat, pro eo nominatim cupiebat à Societate preces fieri, quod eam siue sciens ille, siue nesciens petulantissime incesset.

1585.

*Friburgensium
in eum Caritatis,
& Venerationis
ratio.*

Annus iam quintus agebat Friburgi Evangelistæ operi, & aliis intentus de more animarum remediis, cum Prouincialis Georgius Baderus eo profectus tentare cœpit, si quò auocare communem Patrem posset, vbi plus aliquanto opportunitatis ad studiorum solatia, & aliquod etiam debitum ætati, virtutisque laxamentum suppeteret. Quod simul atq; suboluit Friburgensibus, pene precibus armatis ne id fieret, vrserunt. Omnium vna ratio fuit, Senatam, ac Populum Friburgensem, nihiloq; minus Ecclesiasticos grauissimè offensum iri, quod omnes & propter sanctitatis estimationem, & nominis celebritatem secundum Deum

Deum tutissimum Reipublicæ præsidium, & ornamentum in eo constitutum haberent. Adeò ut & coram Catholicis, & coram Hæreticis de eius præsentia aperte gloriarentur. Abstinit ergo Provincialis incepto, mandavitq; ut magna valetudinis eius cura haberetur. Sed bonus Pater, inquit, sibi nimis durus est, nec facile acquiescit in eiusmodi rebus ob nescio quos scrupulos. Scrupuli (quantum coniecturam aperit tenor vitæ totius) erant necubi communis seueritatis expers haberetur: neu quid priuatim indulgeretur sibi. Ut n. humana procliuitas coercenda in multis est, ne ultra desideria naturæ excedat, ita erat in Canisio stimulanda virtus, ne citra necessitatem plus æquo consisteret. Mansit igitur in eadem statione viuendo semper animo, & laborum auido, & inexplebili. quamuis grauior in dies cum ætate fieret valetudo: nec abstinit ab ordinario dicendi munere ante annum seculi eius octogesimum octauum, cum iam vox, viresq; defecissent.

Sed & stylum tum maximè hortatu Patrum ad leuioris operæ lucubrationes resumpsit, præfertim ut limaret, ederetq; tot annis habitas tanto cum pietatis incremento conciones. Maluit
r ille

Austerus nimium sibi.